

brandkommissionens sammensætning, da bestemmelser herom findes i § 19, stk. 1, i lov om købstadkommunernes styrelse, jfr. lovbekendtgørelse nr. 328 af 6. juli 1950. Man har heller ikke fundet det nødvendigt at medtage bestemmelserne i kommissionsudkastets stk. 2, sidste pkt., om at brandkommissionen skal udarbejde overslag over brandvæsenets udgifter.

Ligesom i kommissionsudkastet er det foreskrevet, at brandkommissionen skal drage omsorg for, at brandvæsenet opfylder lovens krav, men udkastets bestemmelser om, at brandkommissionen skal drage omsorg for, at brandpolitiforskrifterne overholdes, er udeladt, da brandkommissionen kun i ringe omfang vil have mulighed for at opfylde denne pligt.

Til § 3.

Paragraffen indeholder regler om udfærdigelse af brandvedtægter.

Bestemmelsen i kommissionsudkastets stk. 1, litra c, hvorefter grundejerne i købstadkommunerne, der fritages for at anskaffe og vedligeholde brandmateriel, kan tilpligtes at betale en afgift til dækning af kommunens merudgifter til brandmateriel, er ikke medtaget, idet justitsministeriet finder det mest praktisk, at disse udgifter, der er af beskeden størrelsesorden, dækkes som andre kommunale udgifter. Som det fremgår af den i betænkningen som bilag 3 aftrykte oversigt, havde i 1946 41 kommuner helt eller delvis fritaget grundejerne for at anskaffe brandmateriel efter den hidtidige tilsvarende regel, men kun 6 af disse kommuner havde forlangt vederlag herfor.

Efter lovforslaget skal der ikke i brandvedtægterne optages bestemmelser om skorstensrensning og brandsyn, således som det var foreslået i udkastets litra f og g. Justitsministeriet har herved lagt vægt på, at lovforslaget i kapitel 5 og 6 indeholder detaljerede regler om skorstensrensning og brandsyn, og finder ikke, at der er tilstrækkelig grund til i brandvedtægterne at optage disse bestemmelser, som måtte formuleres ens i alle vedtægterne.

Til § 4.

Efter udkastet skulle inddelingen af kommunen i brandkredse bestemmes af amtsrådet efter forslag af sognerådet. Justitsministeriet har ment det forsvarligt at forenkle administrationen ved at overlade inddelingen til sognerådets egen bestemmelse, idet den fornødne sagkyndige indflydelse er sikret ved, at det, ligesom i udkastet, er foreskrevet, at der skal indhentes en udtalelse fra distriktsbrandinspektøren.

Til § 5.

Justitsministeriet har anset det for rigtigst at formulere bestemmelsen således, at den omfatter samtlige kommuner og ikke alene sognekommuner.

De øvrige ændringer i forhold til udkastet er af sproglig karakter.

Til § 6.

Ifølge udkastet skulle slukningsoverenskomster godkendes af amtmanden.

Justitsministeriet har imidlertid anset det for betænkeligt at decentralisere beføjelsen til at fritage en kommune for opretholdelse af selvstændigt udrykningskorps. Det må i denne forbindelse fremhæves, at det på dette område er af største betydning, at der følges faste og ensartede retningslinjer for hele landet.

I overensstemmelse hermed foreslås det i stk. 2, at beføjelsen til at træffe bestemmelse om, at sognekommuner inden for et afgrænset område skal træffe aftale med samme brandvæsen, henlægges til justitsministeren.

Til § 7.

Justitsministeriet er principielt enig med kommissionen i, at der ikke alene i købstæderne, men også i sognekommunerne bør udnævnes brandinspektører, som i modsætning til brandfogederne ikke alene beskæftiger sig med de enkelte brandkredse, men har ansvaret for hele kommunens brandberedskab, hvadenten kommunen har eget udrykningskorps eller slukningsoverenskomst med et andet brandvæsen.

Bestemmelsen i kommissionsudkastets § 7, stk. 1, 2. pkt. om, at udnævnelsen for sognekommunernes vedkommende skal godkendes af amtmanden, er i forslaget erstattet med en bestemmelse om, at der forinden udnævnelsen skal indhentes en udtalelse fra distriktsbrandinspektøren, idet justitsministeriet har anset det for forsvarligt at overlade udnævnelsen til sognerådets egen bestemmelse under forudsætning af, at der tilsikres rådet fornøden sagkyndig bistand.

Ifølge udkastets § 7, stk. 3, skulle brandinspektørens vederlag kunne ændres af justitsministeren efter indhentet erklæring fra de kommunale organisationer, når hensynet til vederlagets ensartethed talte derfor. Justitsministeriet har på dette punkt anset det for tilstrækkeligt, at der findes hjemmel til at fastsætte mindstetakster for brandinspektørernes vederlag.

Bestemmelsen i stk. 8 om brandinspektørens opgaver er formuleret således, at den principielle forskel i arbejdet for de brandinspektører, der leder et udrykningskorps, og de øvrige brandinspektører, er præciseret.